

ENTREVISTA A

Joan Ginjaume i Glòria Carrasco

participants a la 18a marató solidària del Sàhara

Al febrer es va celebrar la 18a Sahara Marathon, un esdeveniment esportiu de solidaritat amb el poble sahrauí. Una edició al voltant del número 42: els quilòmetres de la marató són els anys que els sahrauís porten als campaments de refugiats prop de Tindouf (Algèria), lluny de la seva terra, el Sàhara Occidental, ocupat pel Marroc des que Espanya va abandonar la colònia el 1976. Joan Ginjaume i Glòria Carrasco formen part d'un grup de granollerins que corren a la marató i porten material al campament de Smara, on 70.000 sahrauins viuen en dures condicions al mig del desert.

Joan, la vostra relació amb el poble sahrauí comença l'estiu de 2004 quan amb la teva dona, Sílvia Grivé, acolliu un infant dels campaments.

Joan Ginjaume. A través d'uns amics de Cardedeu, sabem de les colònies d'estiu de nens sahrauís i n'acollim un, en Said, que llavors tenia 7 anys i va poder venir 5 estius seguits. Va ser una experiència molt bona. Era un nen reservat, la comunicació era difícil i tenia problemes de salut: un braç mal soldat que s'havia trencat de petit. Aquí es va recuperar. La primavera de 2005 el vam anar a visitar: volíem conèixer la seva família, el lloc on vivien i portar-los coses que necessitaven.

Des de llavors, el campament de Smara, on viuen ells, ha canviat molt.

J.G. Res a veure a com és ara. Allà totes les famílies són molt pobres i tenir un fill que vingui a Espanya a passar l'estiu significa rebre una ajuda de la família acollidora. Tot i que no tenen gran cosa, han millorat. No hi havia telèfon, ara sí, i des de fa un any tenen electricitat. L'aigua els la porten en un camió cisterna i es guarda en uns dipòsits que ara són de lona i la mantenen més transparent que abans, que eren de ferro rovellat. Les dutxes són una galleda i el lavabo, una letrina.

El 2007 teniu notícies de la Sahara Marathon i decidiu participar-hi l'any següent.

J. G. Sí, nosaltres som corredors i decidim participar-hi amb un grup d'amics. Això ens permet portar un volum important de material, 35 k per cap, prop de 900 k entre les 26 persones de Granollers i la comarca que hi hem anat aquest febrer. La cursa és un al·licient més, però no és el principal del viatge.

“La marató ens permet portar un volum important de material, 900 kg entre les 26 persones de Granollers i la comarca que hi hem anat aquest febrer”

Quina és la finalitat de la Marató del Sàhara?

J.G. Té dos objectius: donar a conèixer al món el perquè de l'existència dels campaments de refugiats i que les famílies –que viuen de l'ajuda internacional– puguin rebre una ajuda extra. Del que es paga pel dorsal, una part és per a les famílies que allotgen els corredors en haines particulars, perquè no hi ha hotels, ni pensions; i una altra part, es destina a projectes per als campaments.

Aquest febrer se n'ha celebrat la 18a edició i ha coincidit amb els 42 anys que fa que existeixen els campaments de refugiats.

Glòria Carrasco. Hi han participat unes 400 persones d'arreu del món, que poden escollir entre 4 modalitats: marató, mitja marató, 10 km i 5 km. Està molt ben organitzada. Els sahrauís no la fan: resulta difícil entrenar allà, amb la calor i la pols de la sorra, que provoca molts problemes respiratoris i als ulls. Aquest any per primer cop l'ha guanyada un sahrauí que viu a Espanya.